

יסודות אמוניים בפרשה - פרשת בא

בני בכורא ישראל - המאבק על הבכורה העולמית

בנְיָה ככוריו יטרלן ווּמוֹד הַלִּיךְ בָּלָה לֵה בֶּן יְהִי וּמְעַדְּלִי וּמְמַדְּלִי נְלִיכָּמוּ כְּנִיּוֹת. הַיְלָם גַּמְדְּרָת בְּלִין חַקְמָה קְבָּקְשָׁה מִלְּסָגְלוֹס. וַיַּכְּבִּין מִזְמָרְתָּן שָׂוָבֵל כְּנִין קְלִיָּת סָגְלוֹס סָגְלוֹס יְמַקְבֵּץ. רַק יְוָנָן, גַּמְדְּרָת תְּוִימָה נְסָה כְּנִין יְמַקְבֵּץ נְסָה מִלְּסָגְלוֹס מִזְמָרְתָּן דָּסָגְלוֹס נְסָגְלוֹס תְּוִימָה יְמַקְבֵּץ חַיְוִי גַּדְעָן סְפִּיקָה וּמְעַט אֲזַע וּמְעוֹד וּמְמַרְבִּיב. וּסְפִּיעִין לְלִפְיָי סְבִּילָה סְבִּילָה כְּוֹתֶה קְמִירָה וּסְוֹתֶה יְקָוָס מַלְכָס הַבָּנוֹן וּסְבִּילָה הַלְּמָר לְהַלְּבוֹס יְיִצְחָק יְקָלָה נָעַץ וּלְדָבָר צְבָחָק וְלִמְאָר כְּלַל יוֹמָק. סְמִי דְּמַקְמָת גַּשְׁוָה בָּל יְמַקְבֵּץ נְקָדְלִיס אַרְעָשָׁה חַבְדָּס וְלִמְאָר קְמִינִי, וְעַכְבָּר קְלָס יְעַקְבָּר סְבִּילָה בְּרִיאָו כָּל סְדָבְדָּים סְגִּינְמִים לְהַלְּבוֹס יְסִיּוֹ לוֹ וּלְדָשָׁו. וּמְמַנְּדָיָן דְּבִינְתָּמָת קְמִינָה סְבִּילָה וְתְּמִיעָה יְעַקְבָּר נְסָס גַּבְגָּלוֹת תְּהִמָּה נְלִינְדָּס כִּי גָּוִי יְסִיּוֹ זְעַמְּן וּמְעַדְּסָה וּמְנוֹמָה. וְכֵן זְהָה בְּצִבּוֹזָה סְיִרְבָּה וּפְכַרְבָּה כְּקִרְבָּנוֹת וּגְמַהְלָה הַמְּלָאָן יְזָהָרָה. וּמְעַהָּה גָּל יְזָהָרָה אֲזַע כְּנִין לְאָסָן אַזְּנָחָד עַדְבָּיסָק קְנָה מְמָנוֹי סְבִּילָה, רַק נְנִיסָמָת הַחַחָה גַּס נְלִילָה עַיְעַודָּסָק סְסָס עַל זְעַמְלָה חַבְדָּס מְבָגְנוֹת, וְכֵל זָהָרָה מְבָזָס הַחַכָּמָה לְסְקָרְבָּה לְצִבּוֹזָה סְיִרְבָּה סְבִּילָה. וְהַעֲרָךְ קְרִי סִימָן מְנֻשָּׂא גְּדוֹלָה דְּרוֹיָן דְּלִוְלָמָן יְהָה סִיס כָּל סְלִיבָנָה כָּל גַּבְגָּלה עַל טָבָן וְלֹא עַל טָבָק וּפְקָדָק גָּלָס סְבִּילָה וּמְכָבָה קְמִינָה בְּגַנּוֹן, כְּדֵי לְיִסְבַּח בְּגַ' סְבִּילָה קְמִינָה וּמְבָגְנוֹת, וְעַכְבָּר סְלִיל חַיְנָן גָּדָל בְּלִיכָּמוֹן מְבָגְנוֹת, וְכֵן בְּסִילָק נְיִי בְּכָלִי בְּדִילָן וְחוֹמָל הַלִּיבָּר בְּלָה הַמְּלָאָן וּמְעַדְּלִי וּמְמַדְּלִי וּמְמַדְּלִי וּמְמַדְּלִי נְלִיכָּמוּ נְסָסָה הַלִּיבָּר מְעַדְּלִי וּמְמַדְּלִי וּמְמַדְּלִי הַלִּין לוֹ נְסָסָה כְּמַעֲכָדוֹ כָּלֶל, וְעַכְבָּר לְאַכְיָה פּוֹרָגָה הַמְּלָאָן בְּנֵי כּוֹלָךְ. [וְלֹא] הַיְיָ חֹמָר בְּלָה אֲסִי כְּיָוָס סְבִּילָה לְפָרָעָשׂ בְּגַעַת. רַק וּפְקָדָה יְמַבּוֹגָה לְפָעָה]

۱۰ نظریهٔ اسلام

...אבל שאר אומות ש愧 שמת מושפעים מן המשי' מ"מ אינן מושפעים מאמת עצמו רק ישראל מושפעים מאמת עצמו. ודבר זה כמו שאמרנו כי לא אפשר שלא תהיה אומה אחת שהיא ראשית והיא נבראה בראשונה מן המשי', וכך נקראת אומה זאת ראשית ונבראה בכור ובכ"י כי הבכור הוא ראשית, ובשביל אותו ראשית נבראה הכל כמו ש晦יב השכל גם בשabil שהבכור הוא אחד כי לא אפשר שהיתה שני בכורי לאותך אך א"א שהיתה אל השי' ¹⁰ ₁₁ ₁₂ ₁₃ ₁₄ ₁₅ ₁₆ ₁₇ ₁₈ ₁₉ ₂₀ ₂₁ ₂₂ ₂₃ ₂₄ ₂₅ ₂₆ ₂₇ ₂₈ ₂₉ ₃₀ ₃₁ ₃₂ ₃₃ ₃₄ ₃₅ ₃₆ ₃₇ ₃₈ ₃₉ ₄₀ ₄₁ ₄₂ ₄₃ ₄₄ ₄₅ ₄₆ ₄₇ ₄₈ ₄₉ ₅₀ ₅₁ ₅₂ ₅₃ ₅₄ ₅₅ ₅₆ ₅₇ ₅₈ ₅₉ ₆₀ ₆₁ ₆₂ ₆₃ ₆₄ ₆₅ ₆₆ ₆₇ ₆₈ ₆₉ ₇₀ ₇₁ ₇₂ ₇₃ ₇₄ ₇₅ ₇₆ ₇₇ ₇₈ ₇₉ ₈₀ ₈₁ ₈₂ ₈₃ ₈₄ ₈₅ ₈₆ ₈₇ ₈₈ ₈₉ ₉₀ ₉₁ ₉₂ ₉₃ ₉₄ ₉₅ ₉₆ ₉₇ ₉₈ ₉₉ ₁₀₀ ₁₀₁ ₁₀₂ ₁₀₃ ₁₀₄ ₁₀₅ ₁₀₆ ₁₀₇ ₁₀₈ ₁₀₉ ₁₁₀ ₁₁₁ ₁₁₂ ₁₁₃ ₁₁₄ ₁₁₅ ₁₁₆ ₁₁₇ ₁₁₈ ₁₁₉ ₁₂₀ ₁₂₁ ₁₂₂ ₁₂₃ ₁₂₄ ₁₂₅ ₁₂₆ ₁₂₇ ₁₂₈ ₁₂₉ ₁₃₀ ₁₃₁ ₁₃₂ ₁₃₃ ₁₃₄ ₁₃₅ ₁₃₆ ₁₃₇ ₁₃₈ ₁₃₉ ₁₄₀ ₁₄₁ ₁₄₂ ₁₄₃ ₁₄₄ ₁₄₅ ₁₄₆ ₁₄₇ ₁₄₈ ₁₄₉ ₁₅₀ ₁₅₁ ₁₅₂ ₁₅₃ ₁₅₄ ₁₅₅ ₁₅₆ ₁₅₇ ₁₅₈ ₁₅₉ ₁₆₀ ₁₆₁ ₁₆₂ ₁₆₃ ₁₆₄ ₁₆₅ ₁₆₆ ₁₆₇ ₁₆₈ ₁₆₉ ₁₇₀ ₁₇₁ ₁₇₂ ₁₇₃ ₁₇₄ ₁₇₅ ₁₇₆ ₁₇₇ ₁₇₈ ₁₇₉ ₁₈₀ ₁₈₁ ₁₈₂ ₁₈₃ ₁₈₄ ₁₈₅ ₁₈₆ ₁₈₇ ₁₈₈ ₁₈₉ ₁₉₀ ₁₉₁ ₁₉₂ ₁₉₃ ₁₉₄ ₁₉₅ ₁₉₆ ₁₉₇ ₁₉₈ ₁₉₉ ₂₀₀ ₂₀₁ ₂₀₂ ₂₀₃ ₂₀₄ ₂₀₅ ₂₀₆ ₂₀₇ ₂₀₈ ₂₀₉ ₂₁₀ ₂₁₁ ₂₁₂ ₂₁₃ ₂₁₄ ₂₁₅ ₂₁₆ ₂₁₇ ₂₁₈ ₂₁₉ ₂₂₀ ₂₂₁ ₂₂₂ ₂₂₃ ₂₂₄ ₂₂₅ ₂₂₆ ₂₂₇ ₂₂₈ ₂₂₉ ₂₃₀ ₂₃₁ ₂₃₂ ₂₃₃ ₂₃₄ ₂₃₅ ₂₃₆ ₂₃₇ ₂₃₈ ₂₃₉ ₂₄₀ ₂₄₁ ₂₄₂ ₂₄₃ ₂₄₄ ₂₄₅ ₂₄₆ ₂₄₇ ₂₄₈ ₂₄₉ ₂₅₀ ₂₅₁ ₂₅₂ ₂₅₃ ₂₅₄ ₂₅₅ ₂₅₆ ₂₅₇ ₂₅₈ ₂₅₉ ₂₆₀ ₂₆₁ ₂₆₂ ₂₆₃ ₂₆₄ ₂₆₅ ₂₆₆ ₂₆₇ ₂₆₈ ₂₆₉ ₂₇₀ ₂₇₁ ₂₇₂ ₂₇₃ ₂₇₄ ₂₇₅ ₂₇₆ ₂₇₇ ₂₇₈ ₂₇₉ ₂₈₀ ₂₈₁ ₂₈₂ ₂₈₃ ₂₈₄ ₂₈₅ ₂₈₆ ₂₈₇ ₂₈₈ ₂₈₉ ₂₉₀ ₂₉₁ ₂₉₂ ₂₉₃ ₂₉₄ ₂₉₅ ₂₉₆ ₂₉₇ ₂₉₈ ₂₉₉ ₃₀₀ ₃₀₁ ₃₀₂ ₃₀₃ ₃₀₄ ₃₀₅ ₃₀₆ ₃₀₇ ₃₀₈ ₃₀₉ ₃₁₀ ₃₁₁ ₃₁₂ ₃₁₃ ₃₁₄ ₃₁₅ ₃₁₆ ₃₁₇ ₃₁₈ ₃₁₉ ₃₂₀ ₃₂₁ ₃₂₂ ₃₂₃ ₃₂₄ ₃₂₅ ₃₂₆ ₃₂₇ ₃₂₈ ₃₂₉ ₃₃₀ ₃₃₁ ₃₃₂ ₃₃₃ ₃₃₄ ₃₃₅ ₃₃₆ ₃₃₇ ₃₃₈ ₃₃₉ ₃₄₀ ₃₄₁ ₃₄₂ ₃₄₃ ₃₄₄ ₃₄₅ ₃₄₆ ₃₄₇ ₃₄₈ ₃₄₉ ₃₅₀ ₃₅₁ ₃₅₂ ₃₅₃ ₃₅₄ ₃₅₅ ₃₅₆ ₃₅₇ ₃₅₈ ₃₅₉ ₃₆₀ ₃₆₁ ₃₆₂ ₃₆₃ ₃₆₄ ₃₆₅ ₃₆₆ ₃₆₇ ₃₆₈ ₃₆₉ ₃₇₀ ₃₇₁ ₃₇₂ ₃₇₃ ₃₇₄ ₃₇₅ ₃₇₆ ₃₇₇ ₃₇₈ ₃₇₉ ₃₈₀ ₃₈₁ ₃₈₂ ₃₈₃ ₃₈₄ ₃₈₅ ₃₈₆ ₃₈₇ ₃₈₈ ₃₈₉ ₃₉₀ ₃₉₁ ₃₉₂ ₃₉₃ ₃₉₄ ₃₉₅ ₃₉₆ ₃₉₇ ₃₉₈ ₃₉₉ ₄₀₀ ₄₀₁ ₄₀₂ ₄₀₃ ₄₀₄ ₄₀₅ ₄₀₆ ₄₀₇ ₄₀₈ ₄₀₉ ₄₁₀ ₄₁₁ ₄₁₂ ₄₁₃ ₄₁₄ ₄₁₅ ₄₁₆ ₄₁₇ ₄₁₈ ₄₁₉ ₄₂₀ ₄₂₁ ₄₂₂ ₄₂₃ ₄₂₄ ₄₂₅ ₄₂₆ ₄₂₇ ₄₂₈ ₄₂₉ ₄₃₀ ₄₃₁ ₄₃₂ ₄₃₃ ₄₃₄ ₄₃₅ ₄₃₆ ₄₃₇ ₄₃₈ ₄₃₉ ₄₄₀ ₄₄₁ ₄₄₂ ₄₄₃ ₄₄₄ ₄₄₅ ₄₄₆ ₄₄₇ ₄₄₈ ₄₄₉ ₄₅₀ ₄₅₁ ₄₅₂ ₄₅₃ ₄₅₄ ₄₅₅ ₄₅₆ ₄₅₇ ₄₅₈ ₄₅₉ ₄₆₀ ₄₆₁ ₄₆₂ ₄₆₃ ₄₆₄ ₄₆₅ ₄₆₆ ₄₆₇ ₄₆₈ ₄₆₉ ₄₇₀ ₄₇₁ ₄₇₂ ₄₇₃ ₄₇₄ ₄₇₅ ₄₇₆ ₄₇₇ ₄₇₈ ₄₇₉ ₄₈₀ ₄₈₁ ₄₈₂ ₄₈₃ ₄₈₄ ₄₈₅ ₄₈₆ ₄₈₇ ₄₈₈ ₄₈₉ ₄₉₀ ₄₉₁ ₄₉₂ ₄₉₃ ₄₉₄ ₄₉₅ ₄₉₆ ₄₉₇ ₄₉₈ ₄₉₉ ₅₀₀ ₅₀₁ ₅₀₂ ₅₀₃ ₅₀₄ ₅₀₅ ₅₀₆ ₅₀₇ ₅₀₈ ₅₀₉ ₅₁₀ ₅₁₁ ₅₁₂ ₅₁₃ ₅₁₄ ₅₁₅ ₅₁₆ ₅₁₇ ₅₁₈ ₅₁₉ ₅₂₀ ₅₂₁ ₅₂₂ ₅₂₃ ₅₂₄ ₅₂₅ ₅₂₆ ₅₂₇ ₅₂₈ ₅₂₉ ₅₃₀ ₅₃₁ ₅₃₂ ₅₃₃ ₅₃₄ ₅₃₅ ₅₃₆ ₅₃₇ ₅₃₈ ₅₃₉ ₅₄₀ ₅₄₁ ₅₄₂ ₅₄₃ ₅₄₄ ₅₄₅ ₅₄₆ ₅₄₇ ₅₄₈ ₅₄₉ ₅₅₀ ₅₅₁ ₅₅₂ ₅₅₃ ₅₅₄ ₅₅₅ ₅₅₆ ₅₅₇ ₅₅₈ ₅₅₉ ₅₆₀ ₅₆₁ ₅₆₂ ₅₆₃ ₅₆₄ ₅₆₅ ₅₆₆ ₅₆₇ ₅₆₈ ₅₆₉ ₅₇₀ ₅₇₁ ₅₇₂ ₅₇₃ ₅₇₄ ₅₇₅ ₅₇₆ ₅₇₇ ₅₇₈ ₅₇₉ ₅₈₀ ₅₈₁ ₅₈₂ ₅₈₃ ₅₈₄ ₅₈₅ ₅₈₆ ₅₈₇ ₅₈₈ ₅₈₉ ₅₉₀ ₅₉₁ ₅₉₂ ₅₉₃ ₅₉₄ ₅₉₅ ₅₉₆ ₅₉₇ ₅₉₈ ₅₉₉ ₆₀₀ ₆₀₁ ₆₀₂ ₆₀₃ ₆₀₄ ₆₀₅ ₆₀₆ ₆₀₇ ₆₀₈ ₆₀₉ ₆₁₀ ₆₁₁ ₆₁₂ ₆₁₃ ₆₁₄ ₆₁₅ ₆₁₆ ₆₁₇ ₆₁₈ ₆₁₉ ₆₂₀ ₆₂₁ ₆₂₂ ₆₂₃ ₆₂₄ ₆₂₅ ₆₂₆ ₆₂₇ ₆₂₈ ₆₂₉ ₆₃₀ ₆₃₁ ₆₃₂ ₆₃₃ ₆₃₄ ₆₃₅ ₆₃₆ ₆₃₇ ₆₃₈ ₆₃₉ ₆₄₀ ₆₄₁ ₆₄₂ ₆₄₃ ₆₄₄ ₆₄₅ ₆₄₆ ₆₄₇ ₆₄₈ ₆₄₉ ₆₅₀ ₆₅₁ ₆₅₂ ₆₅₃ ₆₅₄ ₆₅₅ ₆₅₆ ₆₅₇ ₆₅₈ ₆₅₉ ₆₆₀ ₆₆₁ ₆₆₂ ₆₆₃ ₆₆₄ ₆₆₅ ₆₆₆ ₆₆₇ ₆₆₈ ₆₆₉ ₆₇₀ ₆₇₁ ₆₇₂ ₆₇₃ ₆₇₄ ₆₇₅ ₆₇₆ ₆₇₇ ₆₇₈ ₆₇₉ ₆₈₀ ₆₈₁ ₆₈₂ ₆₈₃ ₆₈₄ ₆₈₅ ₆₈₆ ₆₈₇ ₆₈₈ ₆₈₉ ₆₉₀ ₆₉₁ ₆₉₂ ₆₉₃ ₆₉₄ ₆₉₅ ₆₉₆ ₆₉₇ ₆₉₈ ₆₉₉ ₇₀₀ ₇₀₁ ₇₀₂ ₇₀₃ ₇₀₄ ₇₀₅ ₇₀₆ ₇₀₇ ₇₀₈ ₇₀₉ ₇₁₀ ₇₁₁ ₇₁₂ ₇₁₃ ₇₁₄ ₇₁₅ ₇₁₆ ₇₁₇ ₇₁₈ ₇₁₉ ₇₂₀ ₇₂₁ ₇₂₂ ₇₂₃ ₇₂₄ ₇₂₅ ₇₂₆ ₇₂₇ ₇₂₈ ₇₂₉ ₇₃₀ ₇₃₁ ₇₃₂ ₇₃₃ ₇₃₄ ₇₃₅ ₇₃₆ ₇₃₇ ₇₃₈ ₇₃₉ ₇₄₀ ₇₄₁ ₇₄₂ ₇₄₃ ₇₄₄ ₇₄₅ ₇₄₆ ₇₄₇ ₇₄₈ ₇₄₉ ₇₅₀ ₇₅₁ ₇₅₂ ₇₅₃ ₇₅₄ ₇₅₅ ₇₅₆ ₇₅₇ ₇₅₈ ₇₅₉ ₇₆₀ ₇₆₁ ₇₆₂ ₇₆₃ ₇₆₄ ₇₆₅ ₇₆₆ ₇₆₇ ₇₆₈ ₇₆₉ ₇₇₀ ₇₇₁ ₇₇₂ ₇₇₃ ₇₇₄ ₇₇₅ ₇₇₆ ₇₇₇ ₇₇₈ ₇₇₉ ₇₈₀ ₇₈₁ ₇₈₂ ₇₈₃ ₇₈₄ ₇₈₅ ₇₈₆ ₇₈₇ ₇₈₈ ₇₈₉ ₇₉₀ ₇₉₁ ₇₉₂ ₇₉₃ ₇₉₄ ₇₉₅ ₇₉₆ ₇₉₇ ₇₉₈ ₇₉₉ ₈₀₀ ₈₀₁ ₈₀₂ ₈₀₃ ₈₀₄ ₈₀₅ ₈₀₆ ₈₀₇ ₈₀₈ ₈₀₉ ₈₁₀ ₈₁₁ ₈₁₂ ₈₁₃ ₈₁₄ ₈₁₅ ₈₁₆ ₈₁₇ ₈₁₈ ₈₁₉ ₈₂₀ ₈₂₁ ₈₂₂ ₈₂₃ ₈₂₄ ₈₂₅ ₈₂₆ ₈₂₇ ₈₂₈ ₈₂₉ ₈₃₀ ₈₃₁ ₈₃₂ ₈₃₃ ₈₃₄ ₈₃₅ ₈₃₆ ₈₃₇ ₈₃₈ ₈₃₉ ₈₄₀ ₈₄₁ ₈₄₂ ₈₄₃ ₈₄₄ ₈₄₅ ₈₄₆ ₈₄₇ ₈₄₈ ₈₄₉ ₈₅₀ ₈₅₁ ₈₅₂ ₈₅₃ ₈₅₄ ₈₅₅ ₈₅₆ ₈₅₇ ₈₅₈ ₈₅₉ ₈₆₀ ₈₆₁ ₈₆₂ ₈₆₃ ₈₆₄ ₈₆₅ ₈₆₆ ₈₆₇ ₈₆₈ ₈₆₉ ₈₇₀ ₈₇₁ ₈₇₂ ₈₇₃ ₈₇₄ ₈₇₅ ₈₇₆ ₈₇₇ ₈₇₈ ₈₇₉ ₈₈₀ ₈₈₁ ₈₈₂ ₈₈₃ ₈₈₄ ₈₈₅ ₈₈₆ ₈₈₇ ₈₈₈ ₈₈₉ ₈₉₀ ₈₉₁ ₈₉₂ ₈₉₃ ₈₉₄ ₈₉₅ ₈₉₆ ₈₉₇ ₈₉₈ ₈₉₉ ₉₀₀ ₉₀₁ ₉₀₂ ₉₀₃ ₉₀₄ ₉₀₅ ₉₀₆ ₉₀₇ ₉₀₈ ₉₀₉ ₉₁₀ ₉₁₁ ₉₁₂ ₉₁₃ ₉₁₄ ₉₁₅ ₉₁₆ ₉₁₇ ₉₁₈ ₉₁₉ ₉₂₀ ₉₂₁ ₉₂₂ ₉₂₃ ₉₂₄ ₉₂₅ ₉₂₆ ₉₂₇ ₉₂₈ ₉₂₉ ₉₃₀ ₉₃₁ ₉₃₂ ₉₃₃ ₉₃₄ ₉₃₅ ₉₃₆ ₉₃₇ ₉₃₈ ₉₃₉ ₉₄₀ ₉₄₁ ₉₄₂ ₉₄₃ ₉₄₄ ₉₄₅ ₉₄₆ ₉₄₇ ₉₄₈ ₉₄₉ ₉₅₀ ₉₅₁ ₉₅₂ ₉₅₃ ₉₅₄ ₉₅₅ ₉₅₆ ₉₅₇ ₉₅₈ ₉₅₉ ₉₆₀ ₉₆₁ ₉₆₂ ₉₆₃ ₉₆₄ ₉₆₅ ₉₆₆ ₉₆₇ ₉₆₈ ₉₆₉ ₉₇₀ ₉₇₁ ₉₇₂ ₉₇₃ ₉₇₄ ₉₇₅ ₉₇₆ ₉₇₇ ₉₇₈ ₉₇₉ ₉₈₀ ₉₈₁ ₉₈₂ ₉₈₃ ₉₈₄ ₉₈₅ ₉₈₆ ₉₈₇ ₉₈₈ ₉₈₉ ₉₉₀ ₉₉₁ ₉₉₂ ₉₉₃ ₉₉₄ ₉₉₅ ₉₉₆ ₉₉₇ ₉₉₈ ₉₉₉ ₁₀₀₀

(כב) בני בכורי ירושאל, אף על פי שלקץ הימין "אהפוך אל העמים שפה ברורה, לקרווא כולם בשם שם", ולעבדו שכם אחד" (اضני' ג'). מכל מוקם יוזב ישראאל אצל נכבר מדולום באשוש הלא בנו, עבד כמו בן מהאהבה, לא כעבד אמאותה שכר ו/or ואורח עונש, ומצד מה שהוא בלווי, ראשון לעברותיו, בחנותו כל האומות מעלי, כאשרו "כי כל העמים לכלו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בראש ה' אלהינו לעולום ועד" (מיכה ד ה).

בנֵי בָּכְרִי, לְשׁוֹן גַּדּוֹלָה, כְּמוֹ: אֲפָגָן בְּכָור אַתְּנָהוּ (הַהְלָלִים
מֶטֶן כָּה). זֶהוּ פְּשָׁטוֹ. וּמְדֻרְשׁוֹ²⁷: כִּאן חַם הַקְּבִיה עַל מִכְרָה
בְּבִכְרָה שְׁלָקָה יַעֲקֹב מַעַשָּׂוֹ. יָמִין, ۳۱۷, ۲, ۲۲.

הבן הבכור נודעת לו חסיבות יתרה והוא נולט פי שנים מכל אחיו
ירושת האב שהרי הבן הותח הוא אשר עשה אותו בראשונה לאב
�ו היה ים בבני-ישראל שעשו את השם-יתברך לאב העולם, בהפיכת
את אמוננה בם בכחתו ובהשגתנו. (פסל הכהן)

וְכֹה מִינָן שֶׁתִּפְרֹצֵי מַלְאָכָה גָּלָלָה וְנוֹמָן פְּרֹצְיוֹת
מַלְאָכָה טַעֲקָרִי כְּדָה כְּמוֹ שְׂמָמָה וּזְהַרְחָבָה וְטַיסָּה
קְדָה נָן טַעֲקָרִי קְדָה לְכָל זָה מִזְרָחָלְאָה צְפָרָט וְקָשָׁה וְסָרָה
נִזְיָהָךְ טַעֲקָרִים לְכָל אַפְּחוּמָה סִירָהָלִית זְעִירָה זְמָה
סִיחָה קְיֻומָה בְּשָׁלָם גָּלָל עַתָּה . גָּלָן זְגָר זְגָר זְגָר

הרואה השכלהית אשר אמרנו שמתיבב מסדר
השתלשלות הרבוני מון האחד, על זה
העירה התורמת הנאמנה שאמרתה (דברים י), בנים
אתם לה' אלתיכם, ויש לך להפין בשם הנכבד
זהו מה שנקרו יישראל בנים לה'. וזה כי אין
ספק כי הנמצאים הם עילולים ומושפעים מן השדי
ואין הנמצאים מתרדים ית'ך, רק כי יש מושפע
מאמת עצמו ויש שאנו כדי לפि רוחם הנמצאים
ולפי קורבותם אליו יתברך. והנה יישראל אומה
זו מושפעים ממנה יתברך מאמת עצמו ית'
ובדבר זה יותר ש להם צירוף והחבור אל השדי,
ועל זה מורה השם הנכבד הזה שנקרו בנים
ונקרו בשם בני בכורי (סמות ז), כי שם בן אמר
על שנמצא מאמת עצמו ומצד שם הזה אין בנה
עדין הצירוף הגמור שטוא מיווה, כי אפשר
שיהו ב' בנים לאחד והצירוף אשר הוא לשניים
אין צירוף גמור מיהה, ואף כי אין אומה נקראת
בן אל השדי יותר מישראל ממש שם בן אין כי
צירות אלה בין לאפשר שהה לאחד בני
... ולכן נקרו יישראל בני בכורי כי אי'א
שיהה לאחר שני בנים, ומזה תבין כי אי'א אפשר
שהתיה עוד אמת שנקרו בנים כי השדי' הוא
אחד בעצמו ומאחר כי הבן הוא מן מאמת עצמו
אשר מאמת עצמו הוא אחד ולכן בנו ג' הוא
אחד, וזה מבואר מה שאמרו במדרש (ומבו
בתוס')agine ב' ע'ב ודה מי) כי השדי' מעד
על יישראל שהם אחד ופירוש זה כי מאחר כי
ישראל הם מן מאמת עצמו ית' והוא ית' אהה
וכי אשר מושפע מאותו ית' הוא אחד. 18

[כלך] בני בכרי ישראל, אהבה שאינה פסוק
אני אוהב אתכם, יצחק היה קורא לעשו
בכורו, ואני קורא ליעקב בני בכורי, ובטלה
בכורתו של עשו, וגתקיימה בכורתו של יעקב
(אנדרטת בראשית פפ"ד)

[כח] בְּנֵי בָּכְרֵי יִשְׂרָאֵל, עַל יַעֲקֹב אֲבִיהם
אָמַר שְׁנָה הַבּוֹרֶה כִּדְיַי שִׁוְׁכֵל לְעָבוֹד
לִמְקוֹם. (שְׁמוּר פ"ה-ז)

.....

וְאָסֵרֶת אֶל פְּרַעֲהַ וּמִן :

כה אמר ה' בני בכורו ישראל וגוי קרא ישראל
בנֵי בְּכָרָה רֹצֶה לִוְמָר כַּמָּו שָׁהָרָן נִקְרָא
רָאשִׁית כִּי הָוּ דָאשִׁית אָנוּ שָׁהָרָן תְּחִלַּת הַאֲוֹתָן
בָּהוּ שֶׁל אָדָם שְׁגַנְגַּל בָּו כְּהָה כִּי הָבָן הָוּ כָּהָ
שֶׁל אָבָּא בְּכָרָה מִתְּחִלָּת גָּלוּי כָּהָוּ שֶׁל
לְקוֹדֶס בָּרוּךְ הָאָבָוֹלָם הָהָה יֵלָעֵל מִוְרָה
עַד הַעֲלָה תְּבִרְכָּה וְמִתְּלַעֲלָם בְּאַשְׁנָהָה כְּמוֹ
שָׁהָרָן תְּבִרְכָּה וְמִתְּלַעֲלָם בְּאַשְׁנָהָה כְּמוֹ
מִתְּהִלָּת הָאָבָּא עַנְיָן שְׁאַיְלָן נִמְצָא בְּאַחֲרָי
וּמִפְנֵי הוּנְכָרָן קְדוּשָׁה יִתְהַלֵּךְ מִן הַשָּׁאָר

בנה שחווא ראשית שלא מוצא זה בשאה, וכך
ישראל שם רاشית נבדלים מכל האומות והם
גם כן קדושים מצד שם רашית, ואמם תשכ"ל
בענין נסיבות עשו הבכורה ליעקב, אל אמר
שהיה דבר קלן, כי זה רמו על עיר עניין יעקב
כי כאשר תבחן ותודע כי באמת יעקב הוא בכור
והוא עלול בראשון, רק לעניין התגלות בעולם
הטבלי' עצמאית לפצל עשו יזרר ראשון כי הדבר
אשר הוא קורב אל הלה הרשונה והוא רוח
מן התגלות בעולם הטעמי, ואשר הוא דוחק מן
העלול הוא קרוב להתגלות בעולם הטעמי, ודבר
זה יוציאו, ולכך היה וזה יוציא עשו להתגלות בעולם
הטעמי ולהלה, אבל במאית ע יעקב הוא הבבור שכן
ראוי בצד הועלם, כי הוא העלול בראשה
בשאר תחובון בענין הבריאה המצא כי יעקב
הוא ראשית הבריאה מצד שהוא עלול הראשון
וכאשר גודלו ואה קבל יעקב מעתלו ועשה את
מוחתו, מכיר עשו הבכורה ליעקב ומוסרתו לה
שכן רואיו מצד הדין הבכורה למץ שאות יעקב
ורושית, נמצאו כי יעקב וישראל שניהם הם
בכוורים שם רашונים בסדר הבריאה והוא שאמור
בני בכורי ישראל, וכן שמתמצאי כי יעקב גולד
אחרון ועשה ראשון לצאת לפולום הטעמי, וכי
שהוא יטור במעליה נזואר לצאת לפצל, אך
המماה בישראל סכל ואומות נעשה לאומות
גדולות, כמו אומות אומות עזון ומאובב ישמעאל
קדום ישראל, כי היותר מעליה יוצא יתרון
לעלום התבונן, כמו שהיira בעקב ועשה שם סדר
ישראל שעה מהשבחון של ישראל לפני קדוש
ברוך קדום שגנברא האלקי, ביאוון לעולם הטעמי
באהרונה היה, כל הדבר כי בני בכורי רצח לומר
כי ישראל הם עלולים מן השם יתרון, כמו שהבן
הוא עלול מן האב והם עלולים רשותה אל השם
יגיררב לר' רברם בגין ברכבי

מהו רק נפגשים ב��ירור הייסורי של יושמחי פרת בין עמי ובין עmr⁴⁹ הכהדלה הזאת והמהבראה במכות החושך, עד שמדוברים לבטיחה הרוחנית ביהו: מכת בכורות. "כה אמר ר'": בני בכור ישראלי... שלחה את בני עבדני ותמאן לשלהו, הנה אגaci הוג אט בְּכָרֶךָ⁵⁰. אנהנו הבכור בין ברצוננו בין
שלא ברצונינו⁵¹ – זאת עזרה אלהוית הקימת לכל הדורות. בפרק השני של ספר ישעיהו מתחז מצב אדיילן שבו כל הגויים קראו בשם ר' ויבאו לירושלים: "זהו אחדת המים נכנן היהה היר בת ר' בראש ההרים ונשא מגבעות, נהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים ובבם ואמרו: לך ועלתה אל הה ר', אל בית אהיל עיר, וירוח מדוריך מלבה באחוותין, כי מציון יצא תורה ודבר ר' מירוסלט"⁵².果然 היה צדיקם, מאmins עובי ר' כי לעלה לעילו, אבל הבכור נשאר בכור ולועל⁵³: בﬁירור זה – שהסבירה שיכת לישראלי
האהרון, ועל ידו שמנתת הקרע של העבדות. מתוך הופעת בריחתו מתגלה עצמאוונו, מהמטמתת קרע הבדרת, ואנו ל"זאים כיד רמה"⁵⁴. וזה הטפל
הרפוא הלאומי לועצתנו טומואה מצידם.

ଶ୍ରୀ କନ୍ତେଶ୍ୱର

יבני בכרי ישראל"ב

סיום זה נמשך מההחללה. הקללה הראשונה של משה רברינו אל פרעה: "כה אמר ד' בני בכורי ישראל, ואומר אליך שלח את בני ויעברני ותמאן לשלחו, הנה אני הולג את בך בוכורך"¹³. ג' אדם נברא בצלם אלוהים¹⁴. אמיתיות האדם יש לה שירית לצלם אלהים¹⁵, אבל אנוניאו הבכור, בין אם ברצחה ובין אם איינו רוץ בך¹⁶. הרכזויות והוא עבדה בסדר המציגות הקיימת כל הדורות.

עתיד-לובא, כשתקיים השאייה הגוזלה של ויהיה ד' למלך על כל הארץ¹⁷ כפי שמזכיר רשי על פסוק "שמע ירושלים"¹⁸ – האם אז ויהיה מצב שכולם שרים? חס והוללה: לא וככל לצייר מבשיטו לנו¹⁹. נכוו שכולם יהיו גור זקוק, וירוח מהה – כלם יהיו קדושים לא-ישראלים כרך סדר ובונישעלומים הנכויים – אבל הבכור נשאר בפרק לעולמו: כרך סדר ובונישעלומים הרכזויות שנבו שיביכת לסדר האמור של המיציאות. ומתוך העבדה הסודית הआת של בני ירושלים²⁰, המקיפה את כל הדורות כלם, יגלה או ר' על הכל, יארחים האמור גידル ר' על ללבל שאול²¹, בכל מהלך הטיפול במציאות

جیساں سرخ دیکھا

ונגידתו כנכחות וזה ממה נאם במלואו. וזכור
המרנו (אכ"ז ק"ב מ"ה ז' פ"ג) מה טמכתה יט' מפ'
צחים נם"ש ר' סמואלי הילל נצ"ב. אהן לו
דרכות נזקנות. אף א' מיק קרוות השכחה ענין
מן הילך לכוונה כנכחות.

ול' חנוך תנ' כענומיס ווילט
מן זום דהולדת קהן (במ"ס ר"ג בוכנה מה:) ווילט
היכרל קרוועט קהן וקדוטט פסח קידוט טטרוועט.
ו' צפ' קאש מלום טפלין עאן לו טיטום ווילט
כוולכלא לאעה אכרי לע' כי' עיר פ' טמץ וכלה'ס
ט' מאנס חורה. לך קרוועט פפליין קויה ניג' מזין
ט' דיקידוט זמירות האל ק' הוועגעט. וכטפודו
הו' קאץ זוכא לוך טפ'ג' כי' פטמי כהן יטמוו דנטם
וותרש ינקדו מפאטו, וניהר קרוועט. פסח האל
פסח מל' גמי נגי' ווילט יונן קמאנטיט לנצע ווילט
מענחת קויה סטען קא' ינ'ג'ר (כ"ב. טז.) וכוילט
כיז' דינכערו עקאளיס כטוווט כי' בסורי יטראעל.
כיז' יטל'ש להוועט למקול ג'נ'ג'ר ווילט קרוועט
בנוביג'ר

וינהנה הגרע"ע ספורהנו ז"ל ביאור דברי הכותוב: "בני בכרי ישראל", שהכוונה היא ע"פ שעתה להיות החום שיעיד הש"ית אז אהפק אל עמך שפה ברורה לקרה כלם בשם ד' ליל, וכירדו כלום אוור האמת, מ"מ ישראל המה בכור ד' שנולדו בקדושה להכיר מלכונין ולכלב עשייתו אצל הש"ית. והנה מדברתו קודם לכל עם ולשון, ע"כ נקראיים ישראל בני בכורי אצל הש"ית. והנה מדברתו זול למדנו דבר גדול מה שלמדנו ממש זה של "בני בכרי", שאח"כ מצינו ג"כ דבר זה בכיר או גדור בדרכו הנכאים, אבל השורש כתוב בחרורה באלה ב' תיבות "בני בכורי". שלא אמר שאותה החרה שבקביה היה בחר בישראל מכל העמים ונתקן להם יתרון ומעליה ודבקות בו יה' על כל עם ולשון, אבל כל איננו נהג כ"א כל זמן שלא נתקן העולם במילוכונו יתי' ולא שמו כל האומות להכיר אלהותו ודרכיו, אבל אח"כ כשיחפהך אל העמים שפה ברורה לקרה ככלם בשם ר' או לא יהי' מתרון לישראל על כל האומות כיוון שכולם ירוידיעו כבוד שמו וכירדו מה מלכוונו. ע"ז הודיעינו הש"ית שאין הדבר כן כ"א "בני ירושאל", כמו שמלעת הבכורה אינה זהה מהבן הבכור גם כישילודו להאב בנים אתכ"י, מ"מ המכון הבכור יtier שאת לו ויתר עוז וירוש פשׂ שנים, כמו"כ מעלה ישראאל ויתרונות עומדים לעז ולעלמי עולמים. ע"כ גם בתקון העלים יאמר הגנאי: "וימזרו דים ורעו צאנכם ובני נכר אכרים וכדריכם, ואתם כהני ד' תקראו מרותי אלהינו", שהכוונה שהמתוקנים שבארוא היי ג"כ נטפלים אל ישראל מעוצם מעלהם, וכירדו שוהי מעלטם ביחסים נטפלים וגצוופים לעם הקורש. אך עוד ייש בזה ענן לדעת טעם קריאת שם ישראל "בני בכרי", וקראותם בתורה בשם בניהם סתם "בניים תאם לך" אליהם, שהאי ע"פ מש"כ כמו"כ בסגולות ישראל שהיא כפלים, הסוגלה האחת היא לתקן את העולם ולהדריכם בחברת הש"ית, והסוגלה השנית בשלהם ובעודו הש"ית וקבעתו יה' הרואית להם לפ' ערכם המקודש מעד עצמן.

אנו נרנברג

קמה. נשא אותו נר ק"ו בעצמו, זמה י'ישראל שנקראו
בניהם למקום, ומתוך אהבה שאחכם קרא להם בני בכורי
ישראל כתיב עלייה וזר הוליך יומת. שני הדברים, שהם
העקריים בעבודת ד', בכל דבר שציריך שהפניות שלבל
מתגברת על המעשה החיצוני להעלותו ולכוננו על יסוד
ורצוי, כמו בענין קרבנות, הם: האחד ההקשר של קישור
הנפש באחאת השם יתברך מצד עצמו לעצמו, וההקשר השני
הוא החפש להרבות בכבוד שם בערך לעולם החיצוני. שכאשר
יהיה האדם מוכשר להשתרם בשני אל, או ייעלו בידו הנטיות
הפניות הדורשות לתוכית עבודת ד', ביחס לדבר שציריך
ללה הود והדר כדי שייפעל יפה כפי תוכנותו האמיתית על העולם
שמוחוץ להפעלה, והנה ישראל מצד ההקשר שיש בעצם לאחאת
ד' קראן בניהם למקום, כבן שנמשך לאחאת אביו, ונגה בוה אין
עוד יתרון ניכר לאחבה, מפני שהשם בניהם אין לו מוכן כי' א'
כשכל העולם כולו אוים מכירם כל את אביהם שבשמי, שאו
וזדי אין נזקרים בניהם כי' א' אותו שמכירים אותו ומודים
צעדים שהוא אביהם.

א' משנה בירך ברכת הפתוח – פטר את של זבח, בירך את של זבח – לא פטר את של פסח, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר: לא זו פטירתן לנו וללא פטורם לנו.

ב נמורא כשלת מציא לומר, לדברי רבי ישמעאל
- זריקה בכלל שפיכה, ולא שפיכה בכלל וירקה.
- לדברי רבי עקיבא: לא שפיכה בכלל וירקה ולא
וריבת בכלל שפיכת.

א רבי שמלאי איקלע לפרטין הפני בעו מזינה פשיטה. על פרדיון הפני - אשר קדרנן במצותינו ואצנו על פרדיון הפני - אבי הפני מברכ. ברוח שהחכינה נקמ'ת והגבען ליטמו תהה - פניו מברכ או אבי הפני מברכ? פניו מברכ - זקמתני הנהה לירדה, או אבי הפני מברכ - רקא עכיד מזינה לא הויה בזיהה: אהן שאיל ביה מדרשא אמרו כל הולכתא: אבי הפני מברכ שטחים.

הדרו על־ך ערבי פסחים וסליקא לך מסכת פסחים